

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/52/2019
Identifikačné číslo spisu:	7218010747
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7218010747.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného E. P. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2020 v Bratislave dovolanie obvineného E. P. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Milana Kuzmu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. januára 2019, sp. zn. 7To/113/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného E. P.
sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 26. októbra 2018, sp. zn. 1T 43/2018, uznal obvineného E. P. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. v súbehu s prečinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

potom ako si na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase, najmenej od septembra 2017 od doposiaľ presne nezistenej osoby zadovážal v rôznych množstvách metamfetamín (pervitín), ktorý je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 139/1998 Z. z.“) zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tieto prechovával v mieste prechodného bydliska v Košiciach na M. F.. X. a následne odpredával najmenej piatim konzumentom za sumu najmenej 10 € a od presne nezisteného času až do 25. januára 2018 prechovával na uvedenom mieste za účelom ďalšieho predaja 530 mg metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 4 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, pričom rozsudkom Okresného súdu Košice II z 24. januára 2017, sp. zn. 7T 99/2016, právoplatným toho istého dňa bol odsúdený za zločin

nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a od presne nezisteného času až do 25. januára 2018 prechovával na uvedenom mieste pre vlastnú potrebu 1850 g rastliny rodu Cannabis (konope), ktorá je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zaradená do I. skupiny omamných látok a zodpovedá to najmenej 9 obvykle jednorazovým dávkam na použitie.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uložil nad obžalovaným ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd tiež uložil trest prepadnutia (tam podrobne špecifikovaných) dvoch mobilných telefónov a dvoch SIM kariet.

Proti tomuto rozsudku podal v rozsahu výroku o vine a treste odvolanie obvinený E. P., o ktorom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 10. januára 2019, sp. zn. 7To/113/2018 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného E. P. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. Za to ho krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uložil nad obžalovaným ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd tiež uložil trest prepadnutia (tam podrobne špecifikovaných) dvoch mobilných telefónov a dvoch SIM kariet. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený E. P., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Milana Kuzmu 21. mája 2019 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h), i) Tr. por.

V I. časti obvinený uviedol, že pojem „obvyklá jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, a preto KEÚ PZ nie je oprávnený rozhodovať, čo obvyklou jednorazovou dávkou drogy je a čo už nie. Pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa v súdnej praxi odvodzuje od hmotnosti drogy, keďže v ňom sa spája tak objektívne aj subjektívne hľadisko (páchateľ, ktorý kupuje drogy má záujem o určité množstvo drogy a toto množstvo je pokryté jeho zavinením). Hmotnostné kritérium je preto prvoradé, a to bez ohľadu na to, ako a či vôbec budú drogy páchateľom rozdelené na jednotlivé dávky. Množstvo účinnej látky v zaistenej droge má význam len z hľadiska § 130 ods. 5 Tr. zák., nakoľko ak požadovaná droga nemá určitú kvalitu, nejde už o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, t. j. nejde už o návykovú látku; zistenie percentuálneho množstva drogy má význam len v tom smere, či skutočne ide o omamnú látku.

Súdna prax už dlhodobo vychádza z toho, že za jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany sa považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg sušeného materiálu (viď judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline z 20. septembra 2011, sp. zn. 1To/86/2011, ale aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/127/2011, 4To/11/2014). Pri metamfetamíne (pervitíne) je potrebné poukázať na súdnu prax v Českej republike, v ktorej bola hmotnostná hranica stanovená na 200 mg. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že u obvineného bolo pri hmotnosti 1850 mg marihuany zaistených nie viac ako 4 obvyklé jednorazové dávky a pri 530 mg pervitínu išlo o maximálne 3 obvyklé jednorazové dávky; držba najviac 7 obvyklých jednorazových dávok drogy však nezodpovedá uplatnenej právnej kvalifikácii, ale len právnej kvalifikácii podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

V II. časti obvinený uviedol, že krajský súd v odôvodnení vysvetlil, že sa vykonanými konfrontáciami medzi obvineným a svedkami V., K. a P. nezaoberal, keďže ho žiadna zo strán vykonať nenavrhol. Takýto postup označil za absolútne neprofesionálny, predstavujúci zásadné porušenie práva na

obhajobu, nakoľko predmetné zápisnice boli pre obhajobu absolútne kľúčové, obhajoba na nich v priebehu konania poukazovala a súdu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. nič nebránilo, aby túto nezákonnosť prokurátora (ktorý ich pri podaní obžaloby nenavrhol vykonať) zhojil (k tomu poukázal aj na R 44/1989 a ÚS 2014/07). Pritom z vykonaných konfrontácií jednoznačne vyplynulo, že obvinený nepredával drogy, ale výživové doplnky.

S ohľadom na tieto okolnosti dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a zároveň, aby napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, zrušil a aby následne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 4. júla 2019 sa k podanému dovolaniu vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami krajského súdu; k právnym úvahám obvineného upozornil, že § 171 ods. 2 Tr. zák. sa týka len prechovávania návykových látok vo väčšom rozsahu, avšak obvinený nielenže návykové látky prechovával, ale tieto aj zadovážoval a predával viacerým ľuďom.

K predmetnému vyjadreniu sa obvinený P. už ďalej nevyjadril.

Spisový materiál bol s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložený na rozhodnutie 22. augusta 2019. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného P. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor alebo kto takú činnosť sprostredkuje a spácha taký čin, hoci už bol pre taký čin odsúdený a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách [§ 138 písm. j) Tr. zák.], potrestá sa odňatím slobody na 10 až 15 rokov.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia.

Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Keďže zo skutkovej vety plynie, že obvinený P. si v inkriminovanej dobe zadovážal v rôznych

množstvách metamfetamín (pervitín) a rastliny Cannabis, ktoré prechovával v mieste prechodného bydliska a následne metamfetamín odpredával najmenej piatim konzumentom, pričom bol za uvedený čin v roku 2017 právoplatne odsúdený, znamená to, že skutková podstata trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. je správna. V tomto posudzovanom prípade je totiž irelevantné, či by pri určení obvykle jednorazovej dávky platilo hľadisko hmotnostné alebo koncentračné, v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. marca 2019, sp. zn. 3 Tdo 83/2018, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 22/2019. V posudzovanom prípade konajúce súdy na podklade vykonaných dôkazov dospeli ku skutkovému záveru, že obvinený P. omamnú látku prechovával (hoc by išlo aj o obvykle jednorazovú dávku) a následne odpredával najmenej piatim konzumentom a bol pre taký čin už v minulosti odsúdený. Ide o skutkové zistenia, ktoré sú konečné a nemenné.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa potom irelevantnou stáva aj dovolacia námietka obvineného P. podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., keďže obvinenému bol uložený trest odňatia vo výmere 12 a pol roka, teda úplne na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, keďže pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (10 až 15 rokov).

Napriek tomu, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi [v posudzovanom prípade podľa § 371 ods. 1 písm. h), i) Tr. por.], nad uvedený rámec považuje za potrebné uviesť, že za porušenie práva na obhajobu tiež nemožno považovať prípad, ak súd nevykoná všetky obhajobou navrhované dôkazy. Dovolací súd pripomína, že je len na súde (a v prípravnom konaní na orgánoch činných v trestnom konaní), ktoré z navrhovaných dôkazov sa vykonajú a ktoré sa už vykonávať nebudú; z hľadiska rešpektovania práva na obhajobu je preto relevantné len to, či sa súd všetkými takto podanými návrhmi zaoberal. K tomuto v prejednávacom prípade došlo, ako to napokon vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd precizoval dôvody, pre ktoré neuveril zmeneným výpovediam svedkov a prečo z tohto dôvodu ani nečítal obsah vykonaných konfrontácií. Je treba len dodať, že takýto postup nenavrhol ani obvinený P. a ani jeho obhajca. Preto ani v týchto námietkach dovolací súd žiadne (nieto ešte závažné) porušenie práva na obhajobu nezistil.

Na základe týchto úvah najvyšší súd dovolanie obvineného P. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.